

РЕШЕНИЕ

№ 1030

гр. Русе, 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надежда М. Александрова

при участието на секретаря Борянка Г. Тончева
в присъствието на прокурора Сл. Ив. Ив.
като разглежда докладваното от Надежда М. Александрова Гражданско дело
№ 20214520103978 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 2, т. 2 от ЗОДОВ от С. ИВ. Ц. против Прокуратурата на Република България.

Ищецът твърди, че срещу него била образувана прокурорска преписка № 4418/2018 год. по описа на Районна прокуратурата- Русе, сл. дело № 155/2019 год. по описа на ОСЛО в ОП- гр. Русе, ЕИСПП номер на НП ГИС 21834336 ГАУ, ЕИСПП номер на престъпление БЕМ 21802755БЯБ.

Ищецът заявява, че с Решение № 58/26.02.2016год. на Общински съвет В* бил назначен за управител на БИЗНЕС ПАРК В* ЕООД. От създаването си дружеството не е извършвало търговска дейност до преди 2019 г., след което започнало дейност.

Престъплението, за което му било повдигнато обвинение, е по чл. 227б, ал. 1 от НК. С Постановление от 19.02.2020 год. на Районна прокуратура Русе наказателното преследване срещу него било прекратено.

Ищецът твърди, че доброто му име в обществото било злепоставено. Репресията срещу него накърнила достойнството и доброто му име, затруднило работата му на управител, дискредитиран бил в личен план и във фирмата сред работния екип. Имал негативни изживявания, чувства и усещания в хода на наказателното производство, предизвикани от неясния му бъдещ изход. Привличането му като обвиняем станало достояние на широк кръг хора в гр. В*, като ищецът станал обект на негативно

внимание. Испитвал страх от евентуално осъждане, срамувал се да излезе между хората, авторитетът и репутацията му били накърнени. Наказателното преследване се отразило негативно в отношенията му с близките, познатите и приятелите, които започнали да се отнасят с недоверие към него като към човек, който е подсъдим.

Ищецът заявява, че се влошило здравословното му състояние, което довело до редица усложнения- често вдигал кръвно налягане, започнали проблеми със зъбите, безсъние,

ставал раздразнителен или затворен в себе си.

Ищецът оценява причинените му неимуществени вреди на 10 000.00 лева. Моли ответникът да бъде осъден да му ги заплати, ведно със законната лихва от предявяване на иска до изплащане на задължението.

Ищецът твърди, че претърпял и имуществени вреди в размер на 400.00 лева за платения в наказателното производство адвокатски хонорар. Претендира и тяхното заплащане, както и законна лихва от предявяване на иска до изплащане на задължението.

Ищецът е предявил иски и с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД в размер на 3211.11 лева- мораторна лихва върху главницата от 10 000.00 лева от 30.06.2018 г.- датата на причиняване на вредите до деня на завеждане на исковата молба, както и сумата 128.44 лева- мораторна лихва върху главницата от 400.00 лева от датата на причиняване на вредите до деня на завеждане на исковата молба. Претендира разноси.

Ответникът е дал писмен отговор и е обосновал възраженията си. Счита предявените иски за неоснователни и молят да бъдат отхвърлени, а алтернативно- да бъде присъдено обезщетение в по- нисък размер.

Ответникът в своя отговор оспорва въобще извършването на разход в размер на 400 лева за адвокатска защита. Оспорва и иска за неимуществени вреди, като счита че претенцията е завишена и не съответства на чл. 52 от ЗЗД, не намира опора в критерия за справедливост и евентуално на претърпените неимуществени вреди от повдигнатото обвинение. Не става ясно според ответника как воденото наказателно производство е станало достъпно на близките и познати на ищеца и на обществото и по този начин да е накърнило авторитета му пред околните.

*Съдът, като прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното от **фактическа страна**:*

Не се спори между страните и се установява от приложените към делото Постановление за образуване на наказателно производство № 1745/14.11.2018 по описа на РРП за престъпление по чл. 227б, ал. 2 от НК за това, че на 30.07.2016 год. в качеството си на управител и представител на търговско дружество БИЗНЕС ПАРК В* ЕООД, гр. Русе в 30- дневен срок от спиране на плащанията не било поискано от РОС да открие производство по несъстоятелност на дружеството. С постановление за привличане на обвиняем по досъдебно производство № СЛО- 155/2019 год. по описа на Окръжна прокуратура Русе С. ИВ. Ц. на 03.10.2019 год. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 227б, ал. 2 от НК за това, че на 30.07.2016 год. в гр. Русе в качеството си на управител и представител на търговско дружество БИЗНЕС ПАРК В* ЕООД, гр. Русе в 30- дневен срок от спиране на плащанията по паричен заем от ВЕТОВСКА ГОРА ЕООД в размер на 30 000 лева, не е поискал от съда- Окръжен съд Русе да открие производство по несъстоятелност на дружеството.

На 19.02.2020 год. с Постановление на прокурор от РРП е прекратена преписка № 4418/2018 год. по описа на РРП, сл.сл. № 155/2019 по описа на ОСЛО в ОП- Русе, ЕИСПП номер на НП ГИС21834336ГАУ, ЕИССП номер на престъпление БЕМ21802755БЯБ, водено срещу С. ИВ. Ц. за престъпление по чл. 227б, ал. 1 от НК. Престъпление с посочената в постановлението за прекратяване на преписката правна квалификация не е разследвано.

Досъдебното производство е продължило година и 3 месеца. В този период ищецът твърди, че е претърпял следните неимуществени вреди:

-Непрекъснат стрес и страх от несправедлива осъдителна присъда „лишаване от свобода“, като в продължение на две години живеел в ситуация на правна несигурност и притеснения, че ще бъде несправедливо осъден. Предвид характера на обвинението, вероятността за присъда „лишаване от свобода“ е била нищожна, което би следвало да е разяснено на ищеца от неговия адвокат, а убедеността в собствената му невинност, която е

изразил пред вещото лице, не би следвало да води до стрес и страх от несправедлива осъдителна присъда, както се е и случило в крайна сметка. Поради изложеното съдът намира за неоснователно изложеното твърдение за изпитван непрекъснат страх и стрес.

-Образуваното наказателно производство се отразило негативно върху търговската му репутация, тъй като фактът станал известен на контрагентите и клиентите на дружеството, което ищецът управлявал. Пред вещото лице ищецът е заявил, че дружеството не е имало никаква дейност, тъй като от Общински съвет В* не били отпуснати средства за дейността му. Същите данни са налични и в прокурорската преписка. При това положение няма как да има контрагенти и клиенти на дружество без никаква дейност, още повече търговска репутация, която да бъде накрънена.

-Наказателното преследване дало негативно отражение върху отношенията му с близки, приятели и познати, които се отдръпнали от ищеца, отнасяли се към него с недоверие като към човек, който е подсъдим за тежко криминално деяние, принуден да търпи отчуждението и пренебрежението на околните.

-Доброто му име в обществото било злепоставено. Разпитаният свидетел С.П.К. не установи това твърдение. Той заяви, че разследването не се е отразило на репутацията му. Свидетелят Т. КР. Т. заяви, че хората започнали да отбягват контакти с ищеца заради воденото разследване.

Според вещото лице по приетата съдебно- психологическа експертиза към настоящият момент ищецът е със диагноза ** –**** с Код по МКБ: 041.2. Проведено е лечение в болнично заведение, след което е насочено за амбулаторно лечение с проследяване на състоянието от специалист- психиатър РЗОК. Медикаментите, изписани за възстановяване здравето на лицето са Е.Д.. До голяма степен прогнозата за възстановяване на здравословното състояние на ищеца и нужното за това време до голяма степен зависи от премахването на симптомите, довели до преживяването на депресивно тревожно състояние. Лечението може да трае от 3-6 месеца до 1-3-5 и повече години. Според вещото лице ищецът е преживял психологическа травма вследствие на реализираното наказателно преследване от ответника, която в последствие се е развила в заболяване. В продължителен период от време ищецът се е намирал в състояние на стрес като стресорите в периода са свързани с обвинения към него, които той не е могъл да прекрати. През периода Ц. е изпитвал чувство на вина, на обида, на гняв, на неуспешност. Работил е под психическото насилие, (наричано още психически тормоз) и е изпаднал в състояние на психологическа травма. Насилието е усещал чрез проява на вербална агресия, унижение, пренебрежение. Всичко това е довело до накръняване на неговото достойнство, смазване на самочувствието му, което е повлияло негативно на самоуважението и самооценката му. Същите данни изнесоха и двамата свидетели по делото. Впоследствие е започнал все повече и повече да се затваря в себе си, да няма желание да се среща с хора, да се отдалечава, развивайки постепенно депресия и тревожно разстройство.

Експертизата дава заключение, че претърпените неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, страх, уплаха и изживян стрес, безпокойство и тревожност на С. ИВ. Ц. се намират в причинна връзка с действията на ответника. На база заявеното от ищеца в съдебното заседание, на база изказаното пред вещото лице в психо- динамичното интервю и на база психологическите тестове за наличие на депресия, завишена тревожност, наранено достойнство и споделяне за мобинг през целия период на протичащите събития като работен процес вещото лице заявява, че има причинна връзка между преживяването от С. ИВ. Ц. на страх, уплаха, безпокойство и тревожни усещания вследствие на проведените действия от ответника и проявилите се вече негативни последици в бъдеще за здравето и психиката му.

Вещото лице дава заключение, че по време на наказателното преследване в периода 2018 - 2020 год. ищецът е изпитвал:

-Непрекъснат стрес и страх от несправедлива осъдителна присъда лишаване от

свобода;

-Образуваното наказателно производство се е отразило негативно върху търговската му репутация (фактът е станал известен на контрагентите му, както и на клиентите му);

-Наказателното преследване е довело до негативно отражение върху отношенията му с близки, приятели и познати (отдръпнали са се от него, отнасяли са се с недоверие, като човек, който е подсъдим за тежко криминално престъпление, принуден да търпи отчуждението и пренебрежението на околните);

-Влошило се и здравословното му състояние, което е довело до редица усложнения.

-Образуваното срещу него наказателно производство е създадо причина за множество проблеми и в семейство му, отразило се е на психическото му състояние - станал е нервен, депресиран и тревожен.

Преживяното от проведените действия на наказателното преследване продължават да се отразяват негативно върху психологическото и социално развитие на С. ИВ. Ц. на база на които лицето е доведено до състояние на заболяване с диагноза ** - ***.

Установи се, че наказателното производство е протекло в сравнително дълъг срок, но спрямо ищеца не са прилагани никакви мерки за процесуална принуда, които по какъвто и да е начин да ограничават възможността му да води обичайния си начин на живот, свързан със социалната му и трудова активност. Не са налице доказателства, че е ограничено личното му право на движение или му е вменявано каквото и да е задължение да се отчита пред РРП или друг орган на властта.

Не се доказва твърдението на ищеца, че вдигал кръвно, както и че са възникнали проблеми със зъбите вследствие воденото разследване. От съдебно-медицинското удостоверение, издадено от д-р Е.С.А.- лекар по дентална медицина, се установява, че ищецът е имал парадонтални проблеми далеч преди да започне наказателното производство срещу него. Той е имал тотална протеза на долна челюст и частична на горна, като загубата на зъбите на долна челюст и дъвкателните *** се дължат на възпалително-дистрофични изменения, които са се развивали в годините и са довели до постепенното им отпадане. Няма данни за правени ежегодни рентгенови снимки с цел проследяване на развитието на болестния процес. Няма данни за провеждани ежегодни прегледи при стоматолог, проследяващ оралния и хигиенния статус. Няма назначена терапия. Няма данни за проведено системно лечение. Като се вземе в предвид също, че двата ретинирани зъба (т.е. "*****" в пробива си зъби, които най-често са т.н. "*****" зъби и осмите, т.н. "М*"), в случая номер 13 и 23 (*****те ***), са допълнително утежняващи ситуацията- водят до разместване в позицията на наличните зъби, също и до несвойственото им натоварване по време на дъвкателния акт. Този проблем със задържането на пробива обаче се появява между 13 и 18-годишна възраст на човека, а ищецът е бил на 60 години, когато е започнало наказателното преследване. Следователно тези изменения, които са довели до повишеното дъвкателно натоварване, което се явява стресов фактор за зъбите и води до разрушаване на зъбодържащия апарат и респективно до по-ранната им загуба, датират от 40 години преди наказателното производство. Според провелия прегледа зъболекар няма достатъчно данни за еднозначно твърдение, че загубата на зъбите се дължи само и единствено на стресовия фактор, причина за който да са разследващите органи. Парадонтозата е комплексно заболяване, както на твърдите зъбни тъкани, така и на прилежащата кост и зъбодържащия апарат. Стресът е съпътстващ фактор при загубата на зъбите, но не е основен. Както е посочил лекарят, данни за парадонтит има от 2015-2016 год., а протезите са поставени в неизвестен период преди това. При това положение и предвид немарливото отношение на ищеца към зъбите му в годините, съдът намира, че воденото разследване няма отношение към зъбния му статус понастоящем. Ищецът не е посещавал зъболекар години наред, не са правени рентгенови снимки, не е провеждано лечение, не е проследявано състоянието му, липсват обективни данни какъв е бил зъбният му статус преди започване на разследването

през 2018 год. и не се установява причинна връзка между противоправното деяние и доколкото въобще може да се говори, за резултата от него.

По отношение на претенцията за имуществени вреди не са налице доказателства ищецът да е платил сумата на представлявания го в наказателното производство адвокат Р.Б. В договора за правна защита и съдействие, копие от който е представено към исковата молба, е уговорено възнаграждение в размер на 400.00 лева, но не е посочено същото да е платено, както и по какъв начин. Не са представени доказателства такова реално да е било платено нито в брой, нито по банков път.

От така приетите за установени факти и обстоятелства съдът прави следните правни изводи:

Съгласно Решение № 673 от 15.11.2010 год. на ВКС по гр. д. № 1916/2009 г., IV г. о., ГК, обезщетение се дължи при наличие на причинна връзка между незаконно обвинение и претърпени вреди. Моралните вреди са индивидуално определими и е в дисхармония със справедливостта определяне на обезщетение по- голямо от необходимото за обезщетяване на претърпените вреди. Понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на конкретни обстоятелства включително характер на увреждането, причинител и др. Такива обстоятелства са и тежестта на повдигнатото обвинение, продължителността на наказателното производство, видът на взетата мярка за неотклонение, има ли разгласяване чрез медиите, има ли влошаване на здравословното състояние, конкретните преживявания на ищеца и др.

Съдът приема, че в резултат на досъдебното производство и привличането като обвиняем ищецът е претърпял неблагоприятни последици: негативни промени в сферата на приятелствата, ограничил социалните си контакти, бил потиснат и се затворил в себе си. Доказани са следните твърдения в допълнителната искова молба:

-Наказателното преследване е довело до негативно отражение върху отношенията му с близки, приятели и познати (отдръпнали са се от него, отнасяли са се с недоверие, като човек, който е подсъдим за тежко криминално престъпление, принуден да търпи отчуждението и пренебрежението на околните);

-Образуваното срещу него наказателно производство е създадо причина за множество проблеми и в семейство му, отразило се е на психическото му състояние - станал е нервен, депресиран и тревожен;

-Влошило се и здравословното му състояние, което е довело до редица усложнения. В случая съдът приема за доказано негативното влияние на воденото производство върху психическото и емоционалното състояние на ищеца. Останалите твърдения за повишено кръвно налягане и дентални проблеми, които да са в пряка причинно- следствена връзка с деянието, останаха недоказани.

Недоказани останаха и твърденията за изпитван непрекъснат стрес и страх от несправедлива осъдителна присъда лишаване от свобода, както и за негативно отражение на образуваното наказателно производство върху търговската му репутация, тъй като фактът станал известен на контрагентите му, както и на клиентите му.

Недоказана остана и имуществената претенция.

Не се доказва наказателното производство да е продължило повече от три години, както се твърди от ищеца.

Пред вещото лице ищецът е споделил, че заради воденото разследване не можел в годините и до ден днешен да си намери подходяща работа, като понастоящем работел като шофьор във дружество с предмет сметосъбиране. Не са наведени данни в исковата молба каква е подходящата работа за ищеца, но имайки предвид заявеното от него пред лекаря по дентална медицина, че преди започването на наказателното производство е работил като багерист от 1985 год. до 2004 год., сменен ръководител и охранител, то в случая съдът

приема, че не са настъпили последствия в трудовоправната сфера на ищеца. Няма данни той да е разполагал с квалификация, предполагаща управление на общинско дружество с бизнес насоченост и въз основа на кои негови знания и умения е избран да го управлява, но това не е предмет на настоящото производство.

Предвид изложеното съдът приема, че е установена частично основателността на иска с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 2 от ЗОДОВ срещу ответника. При определяне на размера на обезщетението съдът прилага критерия за справедливост по чл. 52 от ЗЗД, като взема предвид следните обстоятелства: личността на увредения – ищецът не е особено известен в обществото, имал е авторитет в града, повече от година по време на наказателно производство ищецът е изпитвал психически и емоционален дискомфорт, който продължава и понастоящем. Воденото наказателно производство се е отразило негативно на психиката на ищеца и на отношенията с приятелите и семейството му. Не е имало публикации в медиите или разгласяване на случилото се, освен когато той е споделял на свои близки. Не е вземана мярка за неотклонение.

Въз основа на гореизложеното съдът намира, че в резултат на повдигнатото обвинение спрямо ищеца, същият е претърпял неимуществени вреди. Налице е предпоставката на чл. 2, ал. 1, т. 2 от ЗОДОВ, поради което и предявеният иск за причинени неимуществени вреди е частично основателен. Размерът на причинените неимуществени вреди следва да бъде определен от съда по справедливост, съблюдавайки принципа на чл. 52 от ЗЗД. Съдът, съобразявайки данните по делото, както и преживените отрицателни емоции от ищеца в периодичното му общуване с колеги и познати, намира, че той действително е чувствал притеснение от уличаването му в извършване на престъпление. Като се вземат предвид установените факти и сравнително дългият период на приключване на производството – около година и три месеца, съдът приема, че предявеният иск е прекомерно завишен и следва на ищеца да бъде присъдена сумата 2000 лева. С така определената сума биха могли да се репарират причинените му неимуществени вреди. За разликата над тази сума до първоначално предявената от 10 000 лева, искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Ответникът дължи заплащане и на мораторна лихва върху определеното обезщетение, считано от момента на влизане в сила на прокурорския акт за прекратяване на наказателното производство - чл. 2, т. 2 изр. 2 ЗОДВПГ, съгласно т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 год. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 год., ОСГК, т.е. от 29.02.2020 год., когато е изтекъл предвиденият в чл. 243, ал. 6 от НПК седемдневен срок за обжалване на постановлението от 19.02.2020 год. за прекратяване на наказателното производство, тъй като постановлението е връчено на С.Ц. на 21.02.2020 год.

При този изход на делото и предвид разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ ответникът дължи следните такси и разноски, съразмерно уважената част от иска. По делото ищецът е внесъл държавна такса, която съгласно чл. 9 а, ал. 1 от ЗОДОВ и чл. 2 а, т. 1 от Тарифата за държавните такси, събирани от съдилищата по ГПК е в размер 10 лева. Претендира се възнаграждение за един адвокат в размер 850.00 лева на основание чл. 38 от ЗА, 400.00 лева-депозит за възнаграждение на вещото лице и 25.00 лева- депозит за възнаграждение на свидетел, 6.00 лева- банкови такси и 15.00 лева- държавна такса за подадената частна жалба. Общо направените разноски от ищеца са в размер на 1306.00 лева, от които 456.00 лева- такси и разноски и 850.00 лева- адвокатски хонорар.

По присъдената държавна такса- съобразно чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, когато искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съразмерност е предвидена само по отношение на адвокатското възнаграждение във второто изречение на същата норма. Тъй като тя е специална, не следва да се прилага ГПК, към който препраща § 1 от заключителните разпоредби за неуредените въпроси. Въз основа на горното и чл. 9 а от

ЗОДОВ ответникът следва да заплати на ищеца платената от него държавна такса в размер 10.00 лева, както и разноските за изготвяне на експертиза, за възнаграждение на призования свидетел, за подадената частна жалба и за банкови такси, които са в общ размер на 89.20 лева, съобразно уважената част от иска.

На процесуалния представител на ищеца адвокат Д. следва да се присъди възнаграждение съобразно уважената част от иска и въз основа на предявения размер 850.00 лева, а именно 170.00 лева. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като същото надвишава само с 20.00 лева минималния размер по чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, представлявана от Главния прокурор да заплати на С. ИВ. Ц., ЕГН *****, адрес: гр. В*, ул. Х.К. № 2 сумата **2000.00 лева**, представляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди вследствие незаконно образувано наказателно производство прокурорска преписка № 4418/2018 год. по описа на Районна прокуратурата- Русе, сл. дело № 155/2019 год. по описа на ОСлО в ОП- гр. Русе, ЕИСПП номер на НП ГИС 21834336 ГАУ, ЕИСПП номер на престъпление БЕМ 21802755БЯБ, което е прекратено 19.02.2020 год. с Постановление на прокурор от РРП поради това, че към датата на изпадане в несъстоятелност на БИЗНЕС ПАРК В* ЕООД С.Ц. не е имал качеството „Т****“ и не може да носи наказателна отговорност по смисъла на чл. 227б, ал. 1 от НК, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на влизане в сила на постановлението за прекратяване на наказателното производство- 29.02.2020 год. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за разликата над уважената сума до първоначално предявената 10 000.00 лева, както и иска за заплащане на имуществени вреди в размер на 400.00 лева за заплатено адвокатско възнаграждение в наказателното производство и исковете за мораторна лихва върху главницата за имуществени вреди и върху главницата за неимуществени вреди за периода преди 29.02.2020 год.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, представлявана от Главния прокурор да заплати на С. ИВ. Ц., ЕГН *****, сумата **89.20 лева**, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, представлявана от Главния прокурор да заплати на адвокат В.Г. Д. възнаграждение за процесуално представителство в размер на 170.00 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на копие от същото на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____